

ознайомлення з побутом, історією та культурою народу, розмови з учнями про рідний край, його природу, про українських художників, вчених і діячів культури.

На уроках діти мають відчутти, що вони є частиною народу великої і багатой країни, що вони – громадяни України, українці. У програмі з образотворчого мистецтва відводиться велика роль формуванню творчої особистості через вивчення культурної спадщини свого народу. Вдалим прикладом для прищеплення любові до Батьківщини на уроках образотворчого мистецтва дітям можна запропонувати намалювати малюнки стосовно вибраної теми: “Рідний край”, “Моя оселя”, “Батьківщина”, “Дім. Калина. Родина”, “Стежка додому”, вибрати спільний вид праці та запропонувати колективно розмалювати писанку, або інші атрибути до національних свят України.

Отже, провідна роль у вихованні в учнів любові до рідного краю відводиться перш за все вчителю. Тому дуже важливий його особистий приклад.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ярощук Л. Г. Теорія та методика виховання: навч. посіб. Бердянськ, 2017. С. 55–56.
2. Безбородих С. М. Теорія і методика виховання молодших школярів. Старобільськ: ЛНУ імені Тараса Шевченка, 2019. С. 23.
3. Марків В. М. Теорія виховання. Кривий Ріг: КПІ, 2015. С. 90–93.

Аліса ЩЕРБАК,

студентка 1 курсу

Бердянського економіко-гуманітарного коледжу БДПУ

Наук. керівник: **О.П. Селезньова**

викладач (БЕГК БДПУ)

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Актуальність. Незважаючи на широкий і багатоплановий характер досліджень, присвячених самостійній роботі студентів, багато питань цієї складної проблеми залишаються поки що не з'ясованими.

Ступінь і методи дослідження. Від організації самостійної роботи багато в чому залежать результати навчання студентів та їх майбутня практична діяльність. Проблемою організації самостійної роботи студентів опікувалися вчені: М. Єрецький, В. Козаков, П. Підкасистий, Ю. Барановський, А. Вербицький.

Сутність дослідження. Викладачі коледжу розглядають самостійну роботу як важливу форму освітнього процесу під керівництвом і контролем викладача, у ході якого здійснюється творча діяльність, яка пов'язана з набуттям та закріпленням знань. Самостійна робота передбачає поетапне засвоєння нового матеріалу, його закріплення, застосування на практиці, повторення.

Самостійна робота студентів призначена не тільки для оволодіння кожною дисципліною, але й для формування навичок самостійної роботи у навчальній, професійній діяльності, здатності відповідально та самостійно вирішувати проблему, знаходити конструктивні рішення.

У коледжі існують різні види індивідуальної саомостійної роботи – підготовка до лекцій, семінарських занять, лабораторних робіт, заліків, іспитів, виконання рефератів, завдань, курсових робіт, проектів, а на заключному етапі – дипломного проекту.

Самостійна робота сприяє:

- поглибленню знань;
- формуванню інтересу до пізнавальної діяльності;
- розвитку пізнавальних здібностей.

Самостійна робота студентів коледжу потребує чіткої організації, планування, що приводить до підвищення якості освітнього процесу.

Самостійна робота проводиться в наступних формах:

- опрацювання основних тем та питань, підготовка доповідей та виступів на семінарських заняттях, пошук додаткової інформації;
- підготовка до семінарських та лабораторних занять;
- розв'язання та письмове оформлення різноманітних завдань;
- підготовка, написання доповідей і рефератів;
- написання курсових та дипломних робіт.

Самостійна навчальна робота не лише формує у студентів навички і вміння самостійного здобування знань, що дуже важливо для здійснення неперервної освіти протягом усієї професійної діяльності, а й має важливе виховне значення, оскільки формує самостійність як рису характеру, що має важливе значення для формування структури особистості сучасного фахівця.

Самостійна діяльність вимагає від студентів активної розумової діяльності – одне з найважливіших завдань викладача. Самостійна робота студентів є важливою частиною процесу підготовки фахівців. Суть самостійної роботи студента над конкретною навчальною дисципліною окреслена насамперед навчальною програмою з дисципліни, методичними матеріалами, завданнями для самостійної роботи, методичними посібниками, дидактичними матеріалами, методичними вказівками тощо.

Методів організації самостійної роботи студентів багато: виконання домашнього завдання у вигляді різнорівневих задач;; складання кросвордів, виконання графічних робіт; написання рефератів та інших письмових робіт на обрану тему.

Виконання самостійної пізнавальної та творчої роботи дозволяє студентам систематизувати, закріпити, розширити теоретичні і практичні знання, сформувані правильні версії в значущих проблемах, набути навички, самостійного мислення, прагнення до подальшої освіти та самовдосконалення.

Для ефективної організації самостійної роботи студентів необхідні такі умови: володіння студентами вміннями та навичками самостійної навчальної діяльності; формування у студентів потреби та інтересу до

самостійної роботи; врахування індивідуальних особливостей студентів під час визначення завдань.

Самостійна робота студентів сприяє формуванню самостійності, ініціативності, дисциплінованості, точності, почуття відповідальності, необхідних майбутньому фахівцю у навчанні й фаховій діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Козаков В.А. Самостоятельная работа студентов и ее информационно-методическое обеспечение. К.: Вища школа, 1990. 248с.
2. Швед М. Самостійна робота студентів: навч.-метод. Посібник. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2013. 205с.

Дар'я ЯКУБЕНКО,

студентка 1 курсу другого (магістерського) рівня вищої освіти заочної форми навчання факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Науковий керівник: **Ірина БАРБАШОВА,**

д-р. пед. н., доцент (БДПУ)

ФОРМУВАННЯ АВТОНОМНОСТІ СТУДЕНТІВ У НАВЧАННІ ДИДАКТИКИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

В умовах інтенсивної глобалізації та мобільності особливого ціннісно-аксіологічного значення набуває явище автономії суб'єктів діяльності, адже на сучасному етапі студентові важливо не лише передати конкретний набір знань, умінь і навичок, а й навчити його бути здатним швидко та самостійно здобувати нові знання, критично їх осмислювати. На основі характеристики феномена автономності в наукових працях (Л. ЖУРАВСЬКА [1], Р. ПОПОВ [2], О. ЧЕХРАТОВА [3] та ін.) встановлено, що *автономність у навчанні дидактики* – це здатність студента свідомо здійснювати навчальну діяльність, спрямовану на засвоєння змісту дидактичної галузі знань, рефлексувати й оцінювати цю діяльність, приймати на себе відповідальність за її процес і продукт як результат самовизначення і саморозвитку.

Автономність студента в навчанні дидактики передбачає: зменшення залежності від пасивних форм пізнання, виявлення внутрішньої незалежності особистості від непостійного або короткочасного впливу з боку викладача, здатність приймати самостійні рішення та діяти у відповідності до вимог навчальної програми. *Студент як автономна особистість* – це суб'єкт освітнього процесу, спроможний усвідомлювати власні потреби, інтереси і задовольняти їх завдяки вільному вибору методів, форм і засобів навчання, які є ефективними для опанування необхідних базових і додаткових знань із дидактики як навчальної дисципліни.

Методологічною основою формування автономності студентів у навчанні дидактики є компетентній підхід. Вихідними позиціями для цього слугує усвідомлення сутності категорій компетентнісного підходу, компетентності й компетенції. *Компетентнісний підхід* розглядаємо як підхід до визначення результатів навчання, що базується на їх описі в термінах компетентностей; *компетентність* – як динамічну комбінацію